

Sygn. akt: II AKa 109/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Robert Kirejew
Sędziowie	SA Wojciech Paluch SO del. Piotr Mika (spr.)
Protokolant	Agnieszka Bargiel

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Częstochowie Edyty Nowak

po rozpoznaniu w dniach 13 maja 2021 r. i 9 września 2021 r. sprawy

W. P., s. S. i C., ur. (...) w W.

oskarżonego o czyn z art. 197 § 1, 2 i 3 pkt 2 kk w zw. z art. 198 kk w zw. z art. 199 § 3 kk i inne

na skutek apelacji obrońców oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 16 listopada 2020 roku, sygn. akt II K 20/20

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa,
- kosztami procesu za obie instancje obciąża Skarb Państwa.

SSA Wojciech Paluch SSA Robert Kirejew SSO del. Piotr Mika

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 109/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 16 listopada 2020 roku, sygn. II K 20/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	W. P.	Małoletnia pokrzywdzona K. R. w dniu 28 stycznia 2020 r. poinformowała swoją wychowawczynię M. P. o tym, że brat pokrzywdzonej dopuszczał się wobec niej oraz jej siostry M. R. (1) czynności seksualnych.	zeznania M. P.	397- 398 akt sprawy niniejszej oraz 61 -65 akt PR 1 Ds 288.20
2.1.1.2.	W. P.	Wykorzystanie seksualne małoletnich K. i M. R. (1) przez ich brata nie miało miejsca	zeznania małoletniej M. R. (1)	312-314 akt PR 1 Ds 288.20
opinia biegłego psychologa dotyczące zeznań M. R. (1)	315-316 akt PR 1 Ds 288.20			
2.1.1.3.	W. P.	Małoletnia K. R. przejawia skłonności do konfabulacji	opinia biegłych psychologa M. T. i psychiatry B. D.	769-771, 797-798

zeznania małoletniej M. R. (1)	312-314 akt PR 1 Ds 288.20			
2.1.1.4.	W. P.	K. R. przejawia znaczną podatność na sugestię. Ma znacznie obniżoną zdolność do postrzegania, odtwarzania oraz komunikowania spostrzeżeń korelujących z rozwojem poznawczym. Wykazuje podwyższoną tendencję do konfabulacji. Brak jej poczucia bezpieczeństwa, ma silną potrzebę zwracania na siebie uwagi oraz otrzymywania oznak miłości i sympatii ze strony innych. Z uwagi na obniżoną sprawność intelektualną jej rozwój poznawczo emocjonalny kształtuje się na etapie 5 roku życia. Wiarygodność złożonych przez pokrzywdzoną zeznań z psychiatryczno-psychologicznego punktu jest ograniczona.	opinia biegłych psychologa M. T. i psychiatry B. D.	769-771, 797-798
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	zeznania świadka M. P.	relacja świadka była logiczna, konsekwentna i nie budziła żadnych zastrzeżeń co do jej zgodności z zasadami doświadczenia życiowego
2	zeznania małoletniej M. R. (1)	relacja świadka była logiczna i nie budziła żadnych zastrzeżeń co do jej zgodności z zasadami doświadczenia życiowego
opinia biegłego psychologa dotyczące zeznań M. R. (1)	opinia jest pełna , jasna i logiczna i nie budzi żadnych zastrzeżeń	
3	opinia biegłych psychologa M. T. i psychiatry B. D.	Opinia jest jasna, pełna i logiczna. Choć jest równocześnie co do istotnych kwestii sprzeczna z opinią biegłej W. G., sprzeczność pomiędzy opiniami należało rozstrzygnąć na korzyść opinii biegłych psychologa i psychiatry z niżej wskazanych powodów: 1. Biegła psycholog M. T. posiada specjalizację z zakresu psychologii dziecięcej oraz seksuologii dziecięcej, biegła W. G. jedynie z zakresu psychologii,

		<p>2. W przeciwieństwie do biegłych M. T. oraz B. D. biegła G. w chwili opiniowania nie dysponowała informacjami świadczącymi o skłonności małoletniej pokrzywdzonej do konfabulacji, tj. nie znała treści zeznań M. R. (1), jak też nie znała informacji przekazanych na temat zachowania pokrzywdzonej w czasie jej pobytu w domu dziecka przez wychowawcę K. K.,</p> <p>3. Krytycznie należało również ocenić poziom kompetencji biegłej W. G. w kontekście sposobu przesłuchania małoletniej M. R. (1), w szczególności w odniesieniu do zaakceptowania przez biegłą sytuacji, w której małoletniej w znakomitej większości zadawano pytania zamknięte, sugerujące odpowiedź, równocześnie bez pozostawienia świadkowi odpowiedniego czasu na podjęcie chociażby próby sformułowania wypowiedzi spontanicznych. Na ocenę kompetencji biegłej wpływ ma również prowadzenie przez nią w obecności małoletniego świadka rozmowy z prowadzącym przesłuchanie sędzią, w której biegła wypowiada się na temat tego, że świadek nie mówi prawdy, co z oczywistych względów mogło mieć potencjalny wpływ na treść relacji świadka.</p>
zeznania małoletniej M. R. (1)	relacja świadka była logiczna i nie budziła żadnych zastrzeżeń co do jej zgodności z zasadami doświadczenia życiowego, jak też zastrzeżeń ze strony biegłego psychologa	
4	opinia biegłych psychologa M. T. i psychiatry B. D.	patrz uwagi sformułowane powyżej w odniesieniu do tego samego dowodu co do faktu z punktu 3

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>z apelacji obrońcy adw. A. F.:</p> <p>obraza przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez uznanie za wiarygodne zeznań upośledzonej umysłowo w stopniu umiarkowanym pokrzywdzonej K. R. w zakresie, w jakim wskazywała ona na sprawstwo oskarżonego, podczas gdy:</p> <p>a) K. R. składała rozbieżne zeznania w toku dwóch przesłuchań co do przebiegu zdarzenia, jak i co do wizerunku sprawcy;</p> <p>b) zeznania K. R. ocenione zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego oraz w świetle treści opinii biegłego urologa z dnia 25 września 2020 r. winny doprowadzić do wniosków, iż oskarżony nie był zdolny do tego, by być sprawcą czynów opisywanych przez pokrzywdzoną, albowiem od kilku lat wskutek zaawansowanego wieku nie mógł</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>osiągnąć wzvodu, co wyklucza odbycie przez pokrzywdzoną stosunków dopochwowych;</p> <p>c) niewykluczone, że K. R. była ofiarą zgwałcenia, ale nie wskutek działań oskarżonego, ale jej nastoletniego brata, co wynika z akt sprawy;</p> <p>d) swobodny wstęp na posesję i do budynków byłego PGR miały osoby postronne a nie wyłącznie oskarżony, a sama pokrzywdzona знаła to miejsce, albowiem bywała tam w odosobnieniu;</p> <p>co doprowadziło do niesłusznego przyjęcia, że oskarżony dopuścił się czynu opisanego w części dyspozytywnej wyroku</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad a) Zarzut w części dotyczącej nieuwzględnienia rozbieżności w relacjach K. R. w odniesieniu do przebiegu opisywanych przez nią zdarzeń uznać należy za zasadny. Uznanie tych rozbieżności i niekonsekwencji za nieistotne i wytłumaczalne poziomem rozwoju małoletniej K. R. i dysfunkcjami związanymi z upośledzeniem w zakresie możliwości prawidłowego postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania postrzeżeń nie wytrzymuje krytyki w kontekście ujawnionych i zdiagnozowanych w postępowaniu odwoławczym skłonności świadka do konfabulacji, jak też w kontekście dokonanej przez biegłe M. T. i B. D. oceny cech relacji świadka świadczących o niespełnieniu przez tę relację psychologicznych kryteriów wiarygodności oraz braku u pokrzywdzonej symptomów</p>		

molestowania seksualnego. W szczególności wskazać należy na najistotniejsze zdaniem Sądu odwoławczego różnice w relacjach K. R. składanych wobec M. P., w czasie dwóch przesłuchań przeprowadzonych przez sąd, jak też informacji podanych przez nią w czasie wywiadu przeprowadzonego przez opiniującego w sprawie biegłego ginekologa:

1. W rozmowie z M. P. w dniu 20 listopada 2019 roku (patrz: notatka sporządzona przez M. P. - karta 55-56 akt PR 1 Ds 288.20) pokrzywdzona podała, że sprawca był widziany przez jej koleżankę, gdy zeznając przed sądem twierdziła, że żadna z jej koleżanek nie widziała sprawcy.

2. W rozmowie z M. P. w dniu 20 listopada 2019 roku pokrzywdzona podała, że chodzi do wskazanego mężczyzny, bo on jej daje pieniądze, gdy zeznając twierdziła, że przez sprawcę prowadzona jest do budynku na terenie dawnego PGR-u przemocą względnie pod wpływem groźby.

3. W czasie pierwszego przesłuchania pokrzywdzona wskazała na odbywanie ze sprawcą dopochwowego stosunku seksualnego, gdy w drugim przesłuchaniu twierdziła, że w miejsca intymnych dotykana była przez sprawcę jedynie palcem. W czasie wywiadu będącego częścią badań przez biegłego ginekologa (karta 137) pokrzywdzona podała informacje wskazujące nie tylko na odbycie ze sprawcą stosunku dopochwowego, ale również elementy stosunku oralnego.

Niezależnie od wskazanych rozbieżności, jak też treści opinii biegłych M. T. i B. D., za okoliczności

świadczące o niewiarygodności relacji K. R. w zakresie, w jakim relacja ta wskazywać miała na to, że doszło do jakichkolwiek czynności seksualnych z jej udziałem uznać należało:

- nieadekwatność wskazanego przez pokrzywdzoną miejsca dolegliwości bólowych (świadek wskazała ręką jedynie na okolice pleców w części lędźwiowej) w odniesieniu do opisanych przez nią czynności sprawy, który miał odbyć z nią stosunek dopochwowy, i całkowite pominięcie przy tym dolegliwości bólowych okolic krocza;

- sprzeczność z doświadczeniem życiowym relacji w części dotyczącej czynności seksualnych podjętych wobec pokrzywdzonej przez sprawcę w okolicach boiska (...), które to okolice nie są silnie zalesione, i podjęcie takich czynności przez sprawcę w miejscu widocznym potencjalnie przez osoby postronne, uznać należy za daleko mało prawdopodobne;

- mimo deklarowania przez pokrzywdzoną w czasie przesłuchań, że sprawca rozbierał się całkowicie przed czynnościami seksualnymi, a zwłaszcza przy wyraźnym stwierdzeniu przez nią w czasie drugiego przesłuchania, że widziała plecy sprawcy, wskazane przez nią części ciała sprawcy, na których widziała tatuaże, ograniczały się do lewej nogi, prawego przedramienia, brzucha oraz klatki piersiowej, co sprzeczne jest z oględzinami ciała oskarżonego, który posiada wyraźne tatuaże także na całej długości obu rąk oraz plecach.

Wiarygodność relacji pokrzywdzonej o stosowaniu wobec niej przemocy lub groźby przemocy znajduje zaprzeczenie w treści

wskazanej już wyżej relacji złożonej wobec M. P. w dniu 20 listopada 2019 roku, z której wynikało, że pokrzywdzona chodziła do sprawcy, gdyż ten dawał jej pieniądze. Co prawda depozycje pokrzywdzonej w tej kwestii były odmienne w czasie jej przesłuchania, lecz o przemocy i groźnie przemocy pokrzywdzona nie zeznała spontanicznie, lecz dopiero na skutek pytań zamkniętych sugerujących odpowiedź. Z pewnością też próby wytłumaczenia przez świadka powodów, dla których nie mogła uniknąć kolejnych spotkań z oskarżonym uznać należy za daleko nielogiczne.

Istotnym czynnikiem świadczącym o niewiarygodności relacji pokrzywdzonej jest atypowo mały zakres spontanicznie wskazywanych przez nią w czasie przesłuchania elementów zdarzeń, na co zwróciła uwagę w swojej opinii biegła M. T.. Krytycznie wypada w tym miejscu odnieść się do sposobu przesłuchania świadka na etapie postępowania przygotowawczego z uwagi na pochopne formułowanie przez sędziego i biegłą psycholog pytań zamkniętych, sugerujących treść odpowiedzi, bądź też oferujących wąską alternatywę odpowiedzi. Co prawda używanie tego rodzaju pytań w przypadku przesłuchania świadków, zwłaszcza małoletnich, niekiedy nie sposób uniknąć z uwagi na trudności komunikacyjne, lecz zawsze powinny być one poprzedzone pytaniami otwartymi, a świadek powinien mieć odpowiednio dużo czasu na podjęcie próby sformułowania odpowiedzi na pytania otwarte. Trudno nie odnieść wrażenia, że przesłuchaniu pokrzywdzonej towarzyszył nadmierny pośpiech i chęć szybkiego uzyskania

odpowiedzi. Krytycznie należy ocenić również wypowiedź biegłej psycholog skierowaną pod adresem sędziego w czasie przesłuchania, w której wskazuje ona na elementy zeznania świadka świadczące o ich sprzeczności z wiedzą ogólną. Takie zachowanie biegłej potencjalnie może zawsze wpłynąć na treść relacji świadka słyszącego krytyczne uwagi na temat jego zeznań. Wskazany sposób przesłuchania świadka oraz postawa biegłej psycholog, która poza jednym przypadkiem nie podjęła próby korekty sposobu przesłuchania, a nadto krytycznie komentowała treść zeznań świadka w jego obecności, w sposób istotny obniża ocenę poziomu wiedzy fachowej biegłej i jest jednym z czynników, dla których sprzeczności pomiędzy opiniami biegłej W. G. oraz biegłych M. T. i B. D., należało rozstrzygnąć na korzyść opinii tych ostatnich biegłych.

O ile źródłem wątpliwości mogła być wartość dowodowa wyników okazania wizerunku oskarżonego pokrzywdzonej K. R. zważywszy na ujawnione mankamenty protokołu sporządzonego z tej czynności, jak też wskazanie przez nią w czasie drugiego przesłuchania przed sądem także na inną osobę jako sprawcę przestępstwa, o tyle fakt powiązania przez pokrzywdzoną osoby oskarżonego z czynami, o których zeznawała, nie może budzić racjonalnych wątpliwości. Pokrzywdzona, wypowiadając się w tym wypadku wyjątkowo spontanicznie na okoliczność cech wyglądu sprawcy, wskazała na tatuaże na brzuchu oraz na lewej nodze. Opisując tatuaż na lewej nodze wskazał, że miał on postać napisu w przeciwieństwie do tatuażu na brzuchu, który miał postać rysunku. Prawdopodobieństwo, że

jej relacje mogły odnosić się do innej niż oskarżony osoby, uznać należy w świetle zasad doświadczenia życiowego jako niezmiernie małe, przy uwzględnieniu także wielkości i populacji miejscowości, w której zamieszkiwali zarówno oskarżony, jak i pokrzywdzona. Śmiało można sformułować hipotezę, że to właśnie tatuaże oskarżonego dostrzeżone przez pokrzywdzoną u oskarżonego w okolicznościach niezwiązanych z opisywanymi przez nią zdarzeniami, mogły stanowić źródło swoistego zafiksowania się pokrzywdzonej w swoich konfabulacjach na osobie oskarżonego. Przy założeniu szczerości relacji pokrzywdzonej złożonej M. P. w dniu 20 listopada 2019 roku (patrz: zeznania M. P. i sporządzona przez nią notatka z rozmowy) źródłem takim mogła być równocześnie, bądź samodzielnie, usłyszana przez pokrzywdzoną od koleżanki opowieść, o tym, że oskarżony zamknął w piwnicy domu jakieś płaczące dzieci, które piwnicy tej już nie opuściły. Ślady postrzegania przez pokrzywdzoną osoby oskarżonego jako źródła obaw odnaleźć można w passusie z jej pierwszych zeznań, w którym wskazuje ona, że sprawca pilnowany jest przez inne osoby, aby "dzieci nie ruszał" (minuty 25.54 - 26.09 nagrania przesłuchania - nieodzwierciedlone w treści protokołu)

Ad b) Treść i wnioski opinii biegłego urologa w żadnym razie nie mogą być postrzegane jako dowód stanowiący jednoznaczne zaprzeczenie treści zeznań pokrzywdzonej, którego nieuwzględnienie przy ocenie wiarygodności K. R. stanowiło uchybienie art. 7 k.p.k. Biegły nie stwierdził przecież u oskarżonego żadnych patologii organizmu

świadczących o niemożności osiągnięcia wzrodu. Opierając się wyłącznie na danych statystycznych oszacował jedynie, że z uwagi na wiek oskarżonego prawdopodobieństwo, iż oskarżony nie jest zdolny do odbycia stosunku seksualnego wynosi 60-70 %. Taki dowód nie jest w stanie wykazać nieprawdziwości relacji pokrzywdzonej, skoro brak podstaw do wykluczenia osoby oskarżonego z grona 30 % populacji mężczyzn, którzy w wieku oskarżonego zdolni są do odbycia stosunku seksualnego.

Ad c) Wykluczenia hipotezy, że sprawcą zgwałcenia pokrzywdzonej mógł być jej brat M., upatrywać należy w zeznaniach M. R. (1) złożonych w postępowaniu prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w Częstochowie sygn. 1 Ds 288.20, które to zeznania pozytywnie ocenione zostały także przez biegłą psycholog. Zeznania te uznać należy za najbardziej miarodajne, gdyż w przeciwieństwie do zeznań samego M. R. (2) i rodziców pokrzywdzonej wykluczyć można u M. R. (1) motyw związany z ochroną M. R. (2) przed odpowiedzialnością karną, jak też obawy mogące towarzyszyć rodzicom pokrzywdzonej przed zarzutami pod ich adresem co do efektywności sprawowanej przez nich opieki rodzicielskiej. Co prawda M. R. (1) również mógł towarzyszyć motyw uchronienia brata przed odpowiedzialnością karną, lecz przy uwzględnieniu wieku świadka nieszczerłość jej relacji z dużym prawdopodobieństwem ujawniona zostałaby przez biegłego psychologa.

Ad d) W istocie przy ocenie zeznań K. R. należało uwzględnić okoliczność, że dokładny opis budynku byłego PGR i jego okolic,

<p>mógł wynikać z faktu, że świadek wcześniej znała to miejsce, gdyż chodziła tam również sama, bez oskarżonego, o czym zresztą zeznała w czasie pierwszego przesłuchania. Co do znajomości wnętrza budynku, kwestia ta nie rysuje się jednak już tak jednoznacznie. Teza, że do wnętrza budynku osoby postronne miały swobodny dostęp znajduje zaprzeczenie w relacjach M. K. i K. G., którzy dokonali oględzin budynku, jak też zdjęciach dokonanych w czasie oględzin, które jasno obrazują, że drzwi wejściowe do budynku nie były uszkodzone.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu zasadny wobec stwierdzenia uchybienia wskazanego w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości</p>		
<p>3.2.</p>	<p>obraza przepisów postępowania karnego, a to art. 7 k.p.k.,</p>	<p># zasadny</p>

	<p>która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez uznanie wyjaśnień oskarżonego za niewiarygodne, pomimo że oskarżony kwestionując swoje sprawstwo zaprzeczał by był zdolny do osiągnięcia i utrzymania wzrodu, a co za tym idzie odbycia stosunku dopochwowego, pomimo że wyjaśnienia oskarżonego korespondują z opinią biegłego z zakresu urologii, co przemawiało za tym by uznać je za wiarygodne</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Uznanie logicznych i zgodnych z zasadami doświadczenia życiowego wyjaśnień oskarżonego za niewiarygodne zawsze pozostaje uprawnieniem sądu orzekającego w sytuacji gdy dowody przeczące wyjaśnieniom oskarżonego cechuje również zgodność z regułami rozumowania, doświadczeniem życiowym i wiedzą fachową. Sąd orzekający zawsze musi mieć w polu widzenia hipotezę, że sprzeczność dowodów obciążających z wyjaśnieniami oskarżonego jest efektem przyjętej przez oskarżonego linii obrony i wykorzystania dla niej depozycji, którym nie sposób zarzucić braku logiki, sprzeczności z doświadczeniem życiowym i wskazaniem wiedzy. W sprawie niniejszej opinia biegłego urologa z przyczyn omówionych już wyżej w sekcji 3.1. Ad b) nie stanowiła zaprzeczenia dla dowodu z zeznań pokrzywdzonej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu</p>	<p># zasadny</p>	

<p>czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu zasadny, lecz z innych przyczyn niż wskazanych w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezzwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości</p>		
<p>3.3.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, a to art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez nieuwzględnienie wniosku obrońcy oskarżonego o zwrócenie się do ZUS o informację dotyczącą wydanego wobec pokrzywdzonej orzeczeń i nadesłanie dokumentacji medycznej pokrzywdzonej, pomimo że z akt sprawy wynika, że pokrzywdzona posiada orzeczenie o stanie niepełnosprawności intelektualnej, a samo upośledzenie umysłowe w stopniu umiarkowanym klasyfikowane jest jako rodzaj zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania (F.71 w Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób), co uzasadniało podejrzenie, że orzeczenie objęte wnioskiem dowodowym byłoby podstawą do rozważenia wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>biegłego lekarza psychiatry dla oceny zdolności postrzegania lub odtwarzania postrzeżeń z uwzględnieniem stanu zdrowia pokrzywdzonej, a nie z ograniczeniem do jej stanu emocjonalnego,</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W sytuacji gdy wydający opinie w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem I instancji biegły psycholog nie ujawnił symptomów innych zaburzeń psychicznych niż upośledzenie umysłowe w stopniu umiarkowanym, jak też na inne zaburzenia psychiczne nie wskazywały informacje, którymi dysponowała szkoła pokrzywdzonej, poszukiwanie dokumentacji medycznej mającej świadczyć o tego typu innych zaburzeniach w dokumentacji ZUS w istocie uznać należało jako zmierzające w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania. Biegły psycholog nie znalazł również powodów, aby ocena stanu zdrowia psychicznego świadka pod kątem okoliczności istotnych dla oceny wiarygodności wymagała odwołania się do wiedzy z zakresu psychiatrii, stąd i z tej przyczyny oddalenie wniosku dowodowego uznać należało za zasadne. Nie przeczy temu dopuszczenie dowodu z opinii biegłego psychologa oraz psychiatry przez Sąd odwoławczy, gdyż wobec ujawnienia okoliczności wynikających ze sprawy 1 Ds 288.20 mogących świadczyć o skłonności pokrzywdzonej do konfabulacji, które to skłonności nie zostały ujawnione we wcześniejszym badaniu psychologicznym, uzasadnione było rozszerzenie zakresu wiedzy</p>		

biegłego, którego opinia była niezbędna dla rozpoznania sprawy, o wiedzę z zakresu psychiatrii.		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu czynu zasadny, lecz z innych przyczyn niż wskazanych w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości		
3.4.	obraza przepisów postępowania, a to art. 201, 202 § 3 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez nieuwzględnienie wniosku obrońcy o dopuszczenie dowodu z łącznej opinii biegłych lekarzy seksuologa i psychiatrów, pomimo że rolą biegłego seksuologa nie jest wydanie opinii odrębnej, lecz udział w wydaniu opinii kompleksowej razem z lekarzami psychiatrami na podstawie wspólnie przeprowadzonego badania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	mającego na celu ocenę stanu zdrowia psychicznego oskarżonego.	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wobec stwierdzenia przez sąd odwoławczy uchybień skutkujących zmianą zaskarżonego wyroku i uniewinnieniem oskarżonego, zarzutu nie rozpoznano, gdyż stał się bezprzedmiotowy w rozumieniu art. 436 k.p.k.		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu zasadny, lecz z innych przyczyn niż wskazanych w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości		
3.5.	obraza przepisów postępowania, a to art. 7 i 410 k.p.k. poprzez zaniechanie wszechstronnej	# zasadny # częściowo zasadny

	<p>oceny materiału dowodowego, nieodniesienie się w treści uzasadnienia wyroku do opinii biegłego urologa, w której biegły wskazał, iż biorąc pod uwagę wiek oskarżonego w okresie od maja 2019 r. do 18 listopada 2019 r. zdecydowanie wyższe było prawdopodobieństwo (ok. 60-70%), iż wzrodu nie mógł osiągnąć, zatem nie mógł odbywać stosunku seksualnego w potocznym tego słowa znaczeniu, co sprawia, że nie wiadomo, w jaki sposób sąd ocenił wartość dowodową tej opinii, czy poczynił na jej podstawie ustalenia faktyczne i ewentualnie jakie.</p>	# niezasadny
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Patrz: uwagi zawarte w sekcji 3.1 Ad b)</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu zasadny, lecz z innych przyczyn niż wskazanych w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny</p>		

<p>odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości</p>		
<p>3.6.</p>	<p>obrazę przepisów postępowania, a to art. 7 i 410 k.p.k. poprzez zaniechanie wszechstronnej oceny materiału dowodowego, nieodniesienie się w treści uzasadnienia wyroku do fotografii złożonych przez obrońcę z pismem z dnia 16 października 2020 r., co mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, albowiem doprowadziło do niesłusznego przyjęcia, że wyłącznie oskarżony miał wstęp na posesję i do budynku byłego PGR, podczas gdy z przedłożonych fotografii wynika, że wstęp na posesję i do obiektów miały osoby postronne, często wandalę, co powinno wykluczyć założenie, że skoro oskarżony był stróżem posesji byłego PGR, to on jest sprawcą czynów objętych aktem oskarżenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Kwestia dostępu osób postronnych do terenu byłego PGR-u nie ma zasadniczego znaczenia dla oceny wartości dowodów obciążających zgromadzonych w sprawie, skoro także w toku przesłuchania K. R. podała, że chodziła bawić w to miejsce. Jeśli chodzi o dostęp do budynku byłego PGR, w którym miało dojść do opisywanych przez pokrzywdzoną zdarzeń, swobodnemu dostępowi do tego budynku przeczą relacje policjantów uczestniczących w oględzinach tego budynku oraz</p>		

dokumentacja zdjęciowa z oględzin, jak wskazano w sekcji 3.1. Ad c)		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu zasadny, lecz z innych przyczyn niż wskazanych w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości		
3.7.	obraza przepisów postępowania, a to art. 173 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez przeprowadzenie czynności okazania pokrzywdzonej wizerunku oskarżonego w dniu 8 września 2020 roku w sposób, który nie wyłączał sugestii, zaniechanie okazania wizerunku oskarżonego w grupie obejmującej łącznie cztery osoby oraz poprzez zadanie pokrzywdzonej pytania w sposób sugerujący jej odpowiedź	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Uchybienia w zakresie okazania wizerunku oskarżonego pokrzywdzonej, nawet jeśli miały miejsce, to nie mogły mieć wpływu na treść zaskarżonego wyroku z przyczyn odmówionych w sekcji 3.1 Ad a)		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu czynu zasadny wobec stwierdzenia uchybienia wskazanego w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości		
3.8.	błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku przez przyjęcie, że zebrane w sprawie dowody wskazują na sprawstwo i winę oskarżonego, podczas gdy z wyjaśnień	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>oskarżonego, które korespondują z opinią biegłego z zakresu urologii, wynika, że oskarżony nie osiąga wzrodu, jest niesprawny fizycznie, a zatem nie był w stanie dopuścić się zarzucanego mu czynu, a zeznania upośledzonej umysłowo pokrzywdzonej nie powinny stanowić podstawy do ustaleń faktycznych z powodów wskazanych w punkcie 1 (sekcji 3.1)</p>	
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut niezasadny i zbędny, skoro już sam skarżący upatruje przyczyn błędu w ustaleniach faktycznych w oparciu ustaleń na dowodach, które jego zdaniem zostały uznane za wiarygodne z uchybieniem przepisom prawa procesowego, przy pominięciu wniosków płynących z dowodów, które sąd uznał za niewiarygodne na skutek naruszenie przepisów postępowania. W takiej sytuacji skarżący winien ograniczyć się do zarzutu dotyczącego uchybienia pierwotnego, którym jest uchybienie przepisom prawa procesowego, bez formułowania odrębnego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, które traktować należy w takiej sytuacji jedynie jako skutek pierwotnego uchybienia świadczący o wpływie uchybienia na treść zaskarżonego wyroku. Formułowanie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczy wyłącznie sytuacji, w której skarżący nie kwestionuje prawidłowości oceny wiarygodności dowodów, a więc uznania przez sąd dowodów obciążających za wiarygodne, jak też uznania za niewiarygodne dowodów przeciwnych. Awizowane w zarzucie uchybienie dotyczy w takiej sytuacji wyłącznie prawidłowości</p>		

<p>wniosków co do faktów wysnutych przez sąd z treści dowodów uznanych za wiarygodne, bądź też zignorowanych przez sąd wniosków wynikających z wiarygodnych dowodów. Przypomnieć wypada, że wskazany w zarzucie dowód z opinii biegłego urologa nie mógł stanowić zaprzeczenia ustalonym przez sąd I instancji faktom,, skoro biegły nie wykluczył zdolności oskarżonego do odbycia stosunku seksualnego, lecz kierując się danymi statycznymi ocenił tę zdolność jako mało prawdopodobną.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu czynu zasadny, lecz z innych przyczyn niż wskazanych w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości</p>		
<p>3.9.</p>	<p>z apelacji obrońcy adw. P. P.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść poprzez błędne przyjęcie, iż oskarżony w okresie od początku lipca 2019 r. do 18 listopada 2019 r. w budynku dworku mieszczącego się w obiekcie rolnym przy ul. (...) w miejscowości Huta (...) oraz w lesie w pobliżu boiska piłkarskiego (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu doprowadził małoletnią pokrzywdzoną K. R. kilkakrotnie do obcowania płciowego stosując wobec niej przemoc polegającą na ciągnięciu za rękę, przyciskaniu do łóżka, zasłonięciu dłonią ust oraz groźby użycia noża, gdy tymczasem z treści zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym wyjaśnień oskarżonego jednoznacznie wynika, że oskarżony jakkolwiek widywał pokrzywdzoną w przedmiotowej miejscowości, to jednak nigdy się z nią nie kontaktował, nigdy nie była ona widywana w jego towarzystwie, a tym bardziej nie ciągnął on jej nigdy za rękę i nie groził celem doprowadzenia małoletniej do odbycia stosunku seksualnego w pomieszczeniach budynku dworku, do którego wejście dostępne było od dłuższego czasu dla każdego z uwagi na zdewastowane drzwi wejściowe i brak ogrodzenia posesji, a które to okoliczności znajdują odzwierciedlenie zarówno w załączonych do akt zdjęciach posesji, jak i zeznaniach świadków A. P., K. P., D. P. oraz częściowo zeznaniach J. W., zaś w zakresie akcentowanego przez oskarżonego braku jakiegokolwiek zdolności seksualnej, także w pisemnej opinii biegłego urologa, który oszacował, iż oskarżonego ze względu na jego wiek zachodzi

niezasadny

	<p>zdecydowanie wyższe (bo aż 70%) prawdopodobieństwo niemożności osiągnięcia przez oskarżonego wzvodu, a tym samym odbycia przezeń stosunku seksualnego, aniżeli możliwość osiągnięcia wzvodu, których to okoliczności w ogóle Sąd Okręgowy nie dostrzegł, o czym świadczy zacytowane przez sąd w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku całkowicie przeciwnego wniosku końcowego biegłego urologa, nie znajdujące jakiegokolwiek odzwierciedlenia w treści sporządzonej przez biegłego opinii.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut bezzasadny zasadniczo z przyczyn omówionych już w sekcji 3.8. Dodatkowo wskazać należy, że wynikająca z powołanych w zarzucie dowodów okoliczność, że budynek dworku, w którym miało dojść do popełnienia zarzuconego oskarżonemu czynu, był dostępny także dla innych osób, nie jest okolicznością, która mogłaby stanowić zaprzeczenie dowodom obciążającym, w szczególności relacji K. R., na której oparto ustalenia faktyczne. W szczególności podniesiona okoliczność nie miała istotnego wpływu na prawidłowość wskazania przez pokrzywdzoną oskarżonego jako sprawcy czynu zabronionego, skoro w jej depozycjach znalazły się informacje o tatuażach oskarżonego umiejscowionych na konkretnych częściach ciała. Okoliczność ta winna była stanowić co najwyżej powód do rozważań w celu usunięcia wątpliwości, czy wskazane przez pokrzywdzoną konkretne cechy miejsca, w którym miało dojść</p>		

do obcowania płciowego, nie są jej znane z innych powodów, niż wskazane w jej zeznaniach, tym bardziej że i w jej relacji pojawiła się depozycja, że w miejsce to chodziła bawić się sama. Jak już wskazano oszacowanie przez biegłego urologa większego prawdopodobieństwa niezdolności oskarżonego do obycia stosunku seksualnego nie stanowi dowodu, świadczącego niezbicie o niewiarygodności pokrzywdzonej. Nie sposób zarzucać sądowi I instancji całkowitego pominięcia wniosków płynących z opinii biegłego urologa, skoro wniosek " iż stan oskarżonego nie uniemożliwił mu osiągnięcia wzwodu w okresie objętym postępowaniem" znajduje oparcie w wywodach biegłego, który wskazał, że nie stwierdził anatomicznych, jak też innych patologii, które byłyby dodatkowy poza wiekiem czynnikiem ryzyka braku wzwodu.

Wniosek

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu zasadny, lecz z innych przyczyn niż wskazanych w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny

<p>odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości</p>	
<p>3.10.</p>	<p>obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. polegająca na zupełnie dowolnej ocenie materiału dowodowego, sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania i doświadczeniem życiowym poprzez:</p> <p>a) błędne uznanie przy braku jakichkolwiek dowodów bezpośrednio wskazujących na sprawstwo oskarżonego - za wyłącznie wiarygodne "poszlakowych" zeznań pokrzywdzonej oraz zeznań świadka M. P., całkowite zaś pominięcie konsekwentnych wyjaśnień oskarżonego znajdujących odzwierciedlenie w zeznaniach świadków A. P., K. P., D. P., częściowo J. W., opinii biegłego urologa oraz przełożonej do akt dokumentacji zdjęciowej przedstawiającej posesję i jej ogrodzenie, a potwierdzających brak jakiegokolwiek kontaktowania się oskarżonego z pokrzywdzoną, oraz wedle wszelkiego prawdopodobieństwa niemożność odbycia przezeń stosunku seksualnego z uwagi na bardzo zaawansowany wiek, gdy tymczasem zeznania małoletniej pokrzywdzonej - nawet przy uwzględnieniu jej upośledzenia umysłowego - pozostają całkowicie niespójne wewnętrznie, nieszczegółowe i sprzeczne z zeznaniami świadka M. P. oraz wieloma innymi ujawnionymi w toku postępowania okolicznościami, a to w zakresie rozpoznania przez pokrzywdzoną sprawcy przestępstwa, którego</p> <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

jednoznacznie nie odzwierciedla wadliwie sporządzony protokół z okazania wizerunku oraz przesłuchanie pokrzywdzonej przed sądem , podczas którego jako sprawcę wskazała innego mężczyznę, a nadto w zakresie rodzaju czynności seksualnych, którym była ona poddawana oraz miejsca, w których się one odbywały, co łącznie sprawia, iż wysoce wątpliwym pozostaje, czy doszło do przestępstwa na tle seksualnym i kto jest jego sprawcą, a czego z całą pewnością nie dowodzi stwierdzone przez biegłego ginekologa u pokrzywdzonej naruszenia błony dziewiczej mogące być wszak wynikiem samodzielnego jej uszkodzenia przez pokrzywdzoną, zważywszy na wskazywane przez pokrzywdzoną, jak i jej koleżankę z internatu zainteresowanie sferą seksualną,

b) błędne uznanie za wiarygodne opinii biegłej psycholog W. G. w zakresie, w jakim biegła ta kategorycznie przyjęła, iż pokrzywdzona K. R. potrafi, korzystając z zasobów swej pamięci stwierdzić, czy określone zdarzenia miały miejsce, rozpoznać miejsce przestępstwa, przedmioty i osoby, które brały w nim udział, gdy tymczasem małoletnia pokrzywdzona nie potrafiła jednoznacznie wskazać sprawcy czynu, a podczas przesłuchania przed sądem wskazała jako sprawcę innego mężczyznę, tj. Z. S., a nadto wskazywała różne miejsca zdarzenia oraz rozbieżnie ich przebieg wskazując z jednej strony, na odbywanie z nią stosunków dopochwowych, z drugiej zaś strony, iż "pan dotykał mnie palcem i już niczym innym"

Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Ad a) Niezrozumiałe jest posługiwanie się przez skarżącego terminem "poszlakowy" w odniesieniu do rzekomo wszystkich dowodów obciążających. Z pewnością dowodem takim nie był dowód z przesłuchania małoletniej pokrzywdzonej K. R., skoro treść tego dowodu wskazywać miała bezpośrednio na sprawstwo oskarżonego co do zarzuczonego mu czynu. W pozostałym zakresie odesłać należy co uwag zawarty we wcześniejszych sekcjach 3.</p> <p>Ad b) Patrz: uwagi zawarte w sekcji 3.1</p>		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu czynu zasadny wobec stwierdzenia uchybienia wskazanego w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego		

przeprowadzenia sądowego w całości	przewodu	
3.11.	<p>obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia, a to art. 201 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. i art. 6 k.p.k. poprzez błędne niedopuszczenie przez sąd dowodu z opinii uzupełniającej biegłego ginekologa, gdy tymczasem opinia ta sporządzona została wyłącznie przy założeniu, że oskarżony dopuścił się wobec pokrzywdzonej zarzucanego mu czynu i w żadnym razie nie odnosi się ona do innego wysoce prawdopodobnego sposobu uszkodzenia błony dziewiczej, jak chociażby podczas masturbacji, przy jednoczesnym ewentualnym posłużeniu się podczas tej czynności adekwatnym przedmiotem</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Kwestia, czy uszkodzenie błony dziewiczej jest możliwe w okolicznościach innych niż odbycie stosunku seksualnego, w szczególność przy użyciu przedmiotu o adekwatnych właściwościach, nie jest kwestią wymagającą odwołania się do wiedzy fachowej.		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu zasadny, lecz z innych przyczyn niż wskazanych w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości</p>		
<p>3.12.</p>	<p>obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia, a to art. 201 k.p.k. poprzez błędne oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z łącznej opinii lekarza seksuologa i lekarzy psychiatrów, w sytuacji gdy zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego rolą biegłego seksuologa nie jest wydanie opinii odrębnej, lecz udział w wydaniu opinii kompleksowej razem z biegłymi psychiatrami, na podstawie wspólnie przeprowadzonego badania mającego na celu ocenę stanu zdrowia psychicznego oskarżonego, który stan psychiczny u oskarżonego w świetle wadliwie sporządzonych w śledztwie opinii nie został dostatecznie zbadany i całkowicie niewyjaśnionym pozostaje czy u oskarżonego zachodzi rzekomy brak internalizacji norm prawnych i moralnych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wobec stwierdzenia przez sąd odwoławczy uchybień skutkujących zmianą zaskarżonego wyroku i uniewinnieniem oskarżonego zarzutu nie rozpoznano, gdyż stał się bezprzedmiotowy w rozumieniu art. 436 k.p.k.		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu czynu zasadny, lecz z innych przyczyn niż wskazanych w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości		
3.13.	obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia, a to art. 5 § 2 k.p.k. poprzez naruszenie zasady domniemania niewinności i nakazu rozstrzygnięcia dających się usunąć wątpliwości	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>na korzyść oskarżonego, wskutek konstruowania uzasadnienia zaskarżonego wyroku przy założeniu winy oskarżonego i dopasowywaniu doń elementów ustalanego stanu faktycznego, gdy tymczasem wersja zdarzeń zawarta w wyjaśnieniach oskarżonego, znajdująca odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym w szczególności opinii biegłego urologa, która nie została zaprzeczona w sposób wystarczający przez jakiegokolwiek inne dowody, mające wyłącznie charakter niejednoznacznych poszlak.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut bezzasadny wobec braku w sprawie wątpliwości, których usunięcie nie byłoby możliwe w oparciu o swobodną ocenę dowodów, w szczególności wątpliwości, których źródłem była sprzeczna treść dowodów obciążających i przeciwnych. Teza o konstrukcji uzasadnienia zaskarżonego wyroku przy założeniu winy oskarżonego i dopasowywaniu do tego założenia elementów stanu faktycznego nie została w żaden sposób uprawdopodobniona. Nie może świadczyć o niej wykluczenie z podstawy faktycznej okoliczności wynikających z dowodów uznanych przez sąd za niewiarygodne, jak też przyjęcie sprawstw oskarżonego mimo opartych jedynie na danych statystycznych wniosków opinii urologa o niższym prawdopodobieństwie zdolności oskarżonego do odbycia stosunku seksualnego. Twierdzenie, że inne dowody miały wyłącznie charakter poszlakowy, zwłaszcza w</p>		

<p>odniesieniu do zeznań K. R., jawi się jako całkowicie niezrozumiałe, chyba że poszlakowość dowodu jest rozumiana przez skarżącego w sposób specyficzny. Niestety własnego sposób rozumienia "poszlakowość" skarżący nie wyjaśnił.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu bądź też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu zasadny, lecz z innych przyczyn niż wskazanych w zarzucie. Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania niezasadny, gdyż sprawie nie wystąpiły uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k., jak też konieczność ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości</p>		
<p>3.14.</p>	<p>rażąca niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Wobec stwierdzenia przez sąd odwoławczy uchybień skutkujących zmianą zaskarżonego wyroku i uniewinnieniem oskarżonego zarzutu nie rozpoznano gdyż stał się bezprzedmiotowy w rozumieniu art. 436 k.p.k.		
Wniosek		
o zmianę wyroku poprzez złagodzenie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności do lat 3	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek bezprzedmiotowy wobec stwierdzenia przez sąd odwoławczy uchybień skutkujących zmianą zaskarżonego wyroku i uniewinnieniem oskarżonego		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
uniewinnienie oskarżonego W. P. od zarzuczonego mu przestępstwa z art. 197 § 1, 2 i 3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 198 k.k. w zw. z art. 199 § 3 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>Powodem zmiany była konieczność dokonania ponownej oceny wiarygodności zgromadzonych w sprawie dowodów obciążających ze szczególnym uwzględnieniem zeznań składanych dwukrotnie przez pokrzywdzoną K. R., z uwagi na wyniki i treść dowodów przeprowadzonych w postępowaniu przeprowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w Częstochowie sygn. 1 Ds 288.20, które to postępowanie zostało przeprowadzone na skutek depozycji K. R. o czynnościach seksualnych, których wobec niej oraz jej siostry M. R. (1) miał dopuścić się ich brat M. R. (2). Treść dowodów przeczących depozycjom K. R. w tym zakresie, w szczególności treść zeznań M. R. (1) ocenionych jako szczere także przez biegłego psychologa, stała się źródłem wątpliwości Sądu odwoławczego co do prawidłowości wykluczenia w niniejszej sprawie skłonności pokrzywdzonej do konfabulacji. Treść dopuszczonego w postępowaniu odwoławczym dowodu z opinii biegłych psychologa i psychiatry wskazuje względnie jednoznacznie na skłonność pokrzywdzonej do konfabulacji oraz na to, że treść zeznań pokrzywdzonej nie spełnia psychologicznych kryteriów wiarygodności, jak też pokrzywdzona nie zdradza symptomów osoby molestowanej seksualnie. Stwierdzone przez Sąd odwoławczy i omówione wyżej uchybienia w postaci naruszenia prawa procesowego w zakresie oceny wiarygodności dowodu z zeznań K. R. w połączeniu z dowodami przeprowadzony w postępowaniu odwoławczym doprowadziły Sąd odwoławczy do uznania relacji K. R. za niewiarygodną w zakresie mającym świadczyć o popełnieniu przez oskarżonego zarzuczonego mu czynu. Omówionych</p>	

już wyżej mankamentów relacji pokrzywdzonej nie sposób bagatelizować z uwagi na treści depozycji oskarżonego złożonych wobec policjantów dokonujących zatrzymania oskarżonego, w których to depozycjach oskarżony zaprzeczał posiadaniu kluczy do budynku byłego PGR-u, jak też zaprzeczył posiadaniu innych tatuaży, niż widoczny na dłoni. Ocena znaczenia mankamentów dowodów obciążających nie może być uzależniona od krytycznej oceny przyjętej przez oskarżonego linii obrony. W sprawie niniejszej depozycje oskarżonego złożone w trakcie zatrzymania mogą mieć swoje źródło w stwierdzonych przez biegłych psychiatrów zaburzeniach funkcji poznawczych z otępieniem średniego stopnia, inaczej mówiąc w fakcie niezrozumienia przez oskarżonego kierowanych do niego przez policjantów pytań. Niezależnie jednak od tego wykorzystanie jako dowodu zeznań policjantów na okoliczność oświadczeń składanych przez oskarżonego w czasie zatrzymania uznać należy, za obejście zakazu dowodowego z art. 174 k.p.k. (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 2020 roku w sprawie IV KK 150/19) skoro policjanci uzyskali oświadczenia oskarżonego w ramach wykonywanych przez nich czynności procesowych. Również potwierdzony opinią biegłego ginekologa fakt uszkodzenia błony dziewiczej pokrzywdzonej nie może stanowić wystarczającego argumentu za uznaniem relacji pokrzywdzonej za wiarygodną. Do uszkodzenia takiego mogło niewątpliwie dojść również w całkowicie odmiennych okolicznościach niż wskazane przez pokrzywdzoną.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	uniewinnienie oskarżonego od zarzuczonego mu czynu zgodnie z treścią art. 632 pkt 2 k.p.k. prowadzić musiało do obciążenia kosztami procesu w całości Skarbu Państwa

7. PODPIS
SSA Wojciech Paluch SSA Robert Kirejew SSO del. Piotr Mika

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca adw. A. F.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie oskarżonego za przestępstwo z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 31 § 2 k.k.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca adw. P. P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie oskarżonego za przestępstwo z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 31 § 2 k.k.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana